

El meu germà Pol

Isabel-Clara Simó

Alzira (València): Edicions Bromera, 2008

Carmen Gordillo

El llibre comença explicant una situació en la qual en Pol demana ajuda a la seva germana Mercè per sortir-se'n, i ens va presentant diferents personatges que rondem per les vides de tots dos: el pare, la mare, l'Esperança, alguns familiars... però no és fins a la pàgina 20 que ens descriu en Pol, i ens diu:

«Pol té vint-i-nou anys i té la síndrome de Down. És com una criatura petita però amb un cossot enorme. La mama se'n queixa sovint i diu que tothom diu que són tan dolços, els de la síndrome de Down, però que a ella li ha tocat l'excepció, i aleshores sospira. I no és que no sigui dolç, però també és impertinent i té enrabiades i és tossut. I és molt, molt pesat. Perquè tothom, tingui la intel·ligència que tingui, té virtuts i defectes.»

El llibre està narrat en primera persona per la Mercè, una adolescent de 12 anys. Al llarg de les 171 pàgines del llibre, anem coneixent com viu aquesta família, quines relacions estableixen els seus membres entre ells, quin paper juga la germana d'en Pol, quines responsabilitats assumeix respecte d'en Pol que, tot i ser més jove, mostra una gran maduresa emocional, quines són les preo-

cupacions dels pares i com entenen i viuen ells la discapacitat del seu fill...

La Mercè, mitjançant els parèntesis, ens aclareix o corregeix algunes expressions no gaire adequades en el tracte amb el seu germà. Aquests parèntesis semblen la veu de la consciència que orienta els lectors per tractar persones amb síndrome de Down:

«(Quan es posi nerviós, feu-li carícies. El contacte de la pell humana tranquil·litza. I parleu sempre sense cridar.)»

Es tracta d'un llibre àgil, fàcil de llegir, que ens vol mostrar per damunt de tot que darrere de la síndrome de Down hi ha una persona, amb els valors, inquietuds, desitjos, patiments, frustracions que com a persona li toca viure.

El llibre traspua valors, humanitat, i ens presenta la discapacitat des de la normalitat i des dels ulls d'una jove, sensible i madura, però també amb sentiments ambivalents respecte del seu germà com l'estimació, la culpa, el despit, etc. També hi són presents altres sentiments, com la compasió o la sobreprotecció, i actituds com suposar que tenir la síndrome de Down vol dir ser petit per tota la vida, no saber prendre les decisions, no tenir dret a equivocar-te...

Isabel-Clara Simó ens mostra l'evolució d'en Pol, el seu creixement emocional, el descobriment de l'amor i la seva voluntat de prendre les decisions de la seva vida. I també ens mostra com part del seu entorn no li facilita aquells suports necessaris per materialitzar els seus desitjos, les seves decisions.

En definitiva, llegint aquest llibre tenim l'oportunitat d'endinsar-nos en una història viva, amb dosis d'humor, però principalment plena d'humanitat.